

Kadere Rıza Göstermek

(Vâki olanda hayır vardır) sözü, gerekli bütün sebeplere yapıştığımız hâlde, irade ve tercihimizin dışında, başımıza gelene, şikâyetçi olmadan sabretmek, neticesinin hayırlı olacağını bilmek demektir. Yoksa, kendi irademizle bir günahı işledikten sonra, (Ne yapalım, kaderim böyleymiş, vâki olanda hayır vardır) demek yanlıştır. İkinci bir husus, insan, bir işin sonucunun iyi mi, kötü mü olacağını bilemez. Hayır zannettiği şey, şerle sonuçlanabilir. Şer zannettiği şey de, hayırla neticelenebilir. Bir âyet-i kerime meali:

(Hoşlanmadığınız şey, sizin iyiliğinize; sevdiğiniz şey de, kötülüğünüze olabilir. Siz bilmezsiniz, Allah bilir.) [Bekara 216]

Müslüman, her hayrın ve şerrin Allah'tan olduğunu bilir. Her işi yaptıran Allahü teâlâdır. O hâlde, bir Müslüman olarak, başa gelen işe rıza göstermeliyiz. Rıza göstermesek de, o iş, yine olacaktır. O hâlde, bu işe razı olmaktan başka çare yoktur. Olacağı kesin olan bir işe, itiraz etmek ahmaklık olur. Vâki olan bir işle, karşı karşıya kalanın, ne kadar zor, ne kadar acı olursa olsun, buna rıza göstermesi, imtihanı kazanmak için sabretmesi gerekir. Bir hadis-i şerif:

(Allahü teâlâ, sabredeni sever.) [Taberanî]

İmam-ı Rabbânî hazretleri buyuruyor ki: Her gün insanın karşılaştığı her şey, Allahü teâlânın dilemesi ve yaratmasıyla var olmaktadır. Bunun için, iradelerimizi Onun iradesine uydurmamız! Karşılaştığımız her şeyi, aradığımız şeyler olarak görmeliyiz ve bunlara kavuştuğumuz için sevinmeliyiz! Kulluk böyle olur. Kul isek, böyle olmalıyız! Böyle olmamak, kulluğu kabul etmemek ve sahibine karşı gelmek olur. Allahü teâlâ, **(Kaza ve kaderime razı olmayan, beğenmeyen ve gönderdiğim belalara sabretmeyen, benden başka Rab arasın!)** buyuruyor. (3/59)

Demek ki, kadere rıza gösteren mutlu oluyor. Karşımıza ne çıkarsa, (Kaderim böyleymiş) diyerek itiraz etmemeli. Mesela treni kaçırırsak, (Hakkımda hayırlısı buymuş) diyerek üzülmemeli. Acele bir yere yetişmek için giderken, bir kaza yapsak, zamanında hastaneye yetişemesek, yani bütün olumsuzluklar üst üste gelse de, normal bir olay gibi, karşılayanın huzurlu ve mutlu olacağını dinimiz bildiriyor.

Mutlu olmak için, gülün yanında diken var diye üzülmemeli, dikenler içinde gül var diye sevinmeli. Mutluluğun sırrı, sevilen şeyleri yapmakta değil, yapmaya mecbur olunan şeyleri sevmektedir. İnsan sevdiğini, olmasını istediği gibi değil, olduğu gibi, o hâliyle sevmelidir. Böyle sevmezse mutlu olamaz.

Hikmet Baba isimli bir derviş, (Bunda da bir hikmet var) dermiş. (Her şeyde hayır olur mu, hikmet olur mu?) diyen birkaç serseri, dervişin ineğini götürüp ormanda bir ağaca bağlarlar. Akşamüstü sığırtaç, sığır sürüsünü köye getirir. Hikmet baba, ineğini görmeyince yine, (Bunda da bir hayır var) diyerek, çocukla ineğini aramak üzere ormana giderler. Gece, geç saatlere kadar ineği ararlar. Sonunda bir ağaca bağlı bulurlar. Çok yoruldukları için, orada uyuya kalırlar. Sabah olunca köylerine gelirler. Ne görsünler, köyde deprem olmuş, evler yıkılmış, çok kimse ölmüş. Hikmet baba yine, (Gördünüz mü, Allahü teâlâ bizi depremden korumak için ineğimizi bağlatmış) der.

Görüldüğü gibi, şer zannedilen şey, hayrımıza olabiliyor. Erzurumlu İbrahim Hakkı hazretlerinin şiirini hatırlıyoruz:

Hak, şerleri hayreyler,
Zannetme ki gayreyler,
Ârif onu seyreyler,
Mevlâ görelim n'eyler,
N'eylerse, güzel eyler.

Kaynak: DinimizIslam.com sitesi